

НОВА ЗОРЯ

4. WARSZAWA
Biblioteka Narodowa
Minist. Oświaty

ЧАСОПИС ДЛЯ ПОШИРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ХРИСТІАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Виходить два рази тижнево: в четвер на 4 ст. під неділю на 8 ст. Передплата в краю: 1/4-річно 6 зол., місячно 2 зол. За кордоном 1/4-річно 1 амер. долар. — Ціна числа 25 сот. — Конто П. Ш.: Краків 405.867.
АДРЕСА: Нова Зоря Львів, ул. Кльоневича ч. 8. II. пов. — Телефон 4—48.

Конференція Галицького Єпископату всіх трьох обрядів

В понеділок 8. с. м. відбулася у Львові в гр. кат. митроп. палаті на запрошення й під председательством Експ. Митрополита Шептицького конференція галицького Єпископату всіх трьох обрядів. Присутні були всі гр. кат. Єпископи, всі рим. кат. з виїмком краківського єпископа-суфрагана Роспанда й вірменський Архієпископ.

Предметом нарад було рішення Апост. Столиці, що декрет „конкордії“ з 6. X. 1863 р. обов'язує дальше. (Як відомо, в епарх. органі одної Еп. Курії було оповіщено, що 4-й § 98-го канона нового церк. кодексу змінює „конкордію“ в тім місці, де ходить о перехід жінки на обряд мужа в цей спосіб, що невіста може без дозволу Апост. Столиці свобідно прийняти обряд мужа і назад вертати). Згаданий декрет з 1863 був виданий по 10-літній підготовці й нормує відносини між обрядом гр.-кат. і римо-кат., а пере-

ходи з одного обряду на другий утруднює до тої міри, що важність їх робить залежною від спеціального дозволу Апост. Столиці в кождім випадку. Тепер Апост. Столиця авторитетно вирішила, що мимо нового кодексу і приписів канона 98-го — декрет з 6. X. 1863. обов'язує в цілости і що всякі переходи (не тільки невісти!) без спеціального дозволу Апост. Столиці неважні.

Се поновлення заборони переходів має велике і додатне значіння для нашої гр.-кат. Церкви, котра в останніх двох роках втратила деяке число вірних. Річ ясна, що се рішуче становище Апост. Столиці свідчить про неустаючу оборону нашої гр.-кат. Церкви зі сторони римської Столиці. Конференція Єпископату всіх трьох обрядів рішила одногосно, оповістити се рішення Апост. Столиці й виконувати його.

Встає привид України

Вся преса світа заговорила про українську державу. — Творення великого східного блоку держав проти Росії. — Хто і чому мавби се робити? — Що кажуть на се Поляки?

З приводу подорожи марш. Пілсудського до Румунії, приніс „Berliner Tageblatt“ в ч. 469. велику статтю свого спеціального кореспондента з Букарешту, котру переповіла вся преса світа.

Зміст тої статті такий: На основі всего, що сталося в часі великої війни й опісля рішучі круги Франції набрали переконання, що в будуччині Німеччина й Росія житимуть в найтіснішій приязні. Консеквенцією того для Франції мусить бути якнайбільше ослаблення Росії як союзника Німеччини, що можна доконати тільки відірванням від Росії України й Білоруси. Для підготовки того великого пляну французський генерал Ле Ронд у серпні й вересні відвідав 5 держав: Чехословаччину, Польщу, Румунію, Югославію й Болгарію. В тій самій цілі був тепер в Румунії й марш. Пілсудський, котрого ще в р. 1927 попередив ген. Сосновський. Польща малаб зайняти Україну по Дніпро разом з Одесою, Румунія малаб одержати забезпечення посідання Бесарабії. З лівобережної України малаб бути утворена держава під про-

текторатом Франції, причім Франція малаб одержати з українських копалень над Доном зворот 20 мільярдів, які перед війною позичила Росії. Англія мала вже згодитися на той плян, щоб ослабити напір Росії на Індії й Китаї. Рішачі в Чехословаччині особи, Масарик і Бенеш прихильні тому плянови, бо в інтересі Чехії лежить, увійти в великий східний блок 6. держав, зложений з Польщі, України, Чехії, Австрії, Югославії й Румунії, до котрого можна приволокти вступити й Угорщину та Болгарію. Тим чином можна Австрію відтягнути від злуки з Німеччиною. На перешкоді стоїть Італія, котра з Угорщиною й Болгарією моглаб кинутися на Румунію й Югославію в тій заверюсі. Отже ведуться дальше переговори. Німеччина моглаб одержати рекомпензату в відзисканню коридора.

Польська преса заперечує всі ті пляни і твердить, що ті ревеліяції пущені в світ для підірвання довіря до устійнення Польщі та зроблення їй опінії заборчої держави.

Помер найбільший історик папів

В Римі помер австрійський посол при Ватикані, Людвик Пастор, професор унів. в Інсбруці, найбільший історик папів. Він оставив по собі 28 томів праць в історії Апостольської Столиці, писаних зі становища католицького.

Пастор походив з протестантського роду, але в молодім віці навернувся на католицизм і все своє життя присвятив праці над історією діяльності папів. Був се перший учений, допущений до таємних архівів Ватикану.

БЕЗ ТИТУЛУ

Сьогодні знаємо вже з признання шоденної преси*), які „висші рації“ спонукують деякі кола нашого громадянства приготувати, під кличем „націоналізації“, наступ на українську католицьку Церкву. Ми, видко, помилялися в означенню й оцінці психологічних мотивів сеї підготовлюваної громадянської війни, коли виводили їх із анемії та запустіння нашого політичного культурного й господарського життя**); нам відповідають, що не кволисть, невдачність і безуспішність нашого національного розвитку є тому причиною, тільки навпаки кипуча енергія „нашого національного відродження у всіх ділянках життя, його „штурм-унд-дранг-період“ не дозволяє їм „залишити на боці й Церкву“, а велить „обстоювати оживлення її живою мовою“...

Милій Боже! Хоч і як хотілосьби подискутувати про те, чи у нас національних сил за багато чи за мало, і про те, в чім інтересі може бути розпалювання серед нашого громадянства нової внутрішньої боротьби, та ми таки на сім місці полишимо сі питання, а перейдемо до критичного огляду тих буцімто рацій, з котрих нові апостоли черпають своє моральне право до самозваної акції коло „оживлення“ нашої католицької Церкви (наші читачі, певно чували про „живу церкву“ в СССР!). Ті рації випливають із їхнього принципового погляду: 1. на відношення Церкви до громадянства взагалі, 2. на відношення нашої католицької Церкви до Сходу і до Заходу, 3. на характер і значіння церковно-слов'янської мови. Переходимо до ближшого означення й оцінки кожного з тих основних поглядів.

I. Церква і громадянство.

На погляд грядущих реформаторів нашої Церкви, ми виходимо „з фальшивого заложення, що Церква є наскрізь суверенною організацією, відірваною від громадянських процесів“. Сьому нашому „фальшивому“ становищу противлять вони своє очевидно — „вірне“: що, мовляв, „Церква, коли лишити на боці її догми, є організацією людською залежною від людей та що вона мусить йти з духом часу, інакше стане мертвою, нездатною до суперництва і т. и.“

Перший із сих виписок, той, що містить у собі закид „фальшивого заложення“, відразу характеризує інтелектуальний тип наших реформаторів. Вони, видко, переконані, що поняття „суверенности Церкви“ ідентичне з поняттям „відірваности від громадянських процесів“. Та вони мабуть чували про державну суверенність; чи думають, що й ся суверенність означає відірваність від громадянських процесів? Здається, що до такого, скажім незручного

*) Пор. статтю „Відзив ножиць“ у 76-ім ч. нашого часу.

**) Пор. „Політика проти Церкви“ у 73-ім ч. „Н. З.“.

Обов'язок „мельдунку“

Хто не зголоситься, піде до арешту.

Згідно з арт. 25 нового закону про контролю руху населення, хто не сповнить мельдункових формальностей, оскільки в якійсь місцевості перебуває довше ніж 24 годин, заплатити кару до 2.000 зол., або піде до арешту до 4 тижнів, евентуально підпаде й обидвом карам. Обов'язок зголошування тяжить і на властителях домів і тих, що винаймають доми, в котрих перебувають підлягаючі мельдункови.

висновку наші противники признаються не хотять. Одним словом, щось у наведеному закладі проти нас не в порядку... Ми знаємо що, та подішасмо самим авторам знайти вихід на шлях правильного — не скажемо: думани, може самого тільки писання. Щодо нас, то нехай приймуть до ласкавої відомости ось що: католицька Церква є на правду суверенною організацією, і то призначеною для людей, тому не була, не є і не буде відірваною від громадянства, як мати від своїх дітей. Стільки щодо закиду на нашу адресу.

Переходячи до тої дефініції відношення Церкви до громадянства, яку наші реформатори уважають правильною то наперед паде в очи класичний вислів: „Церква, коли лишиши на боці її догми, є організацією людською“. Ласкаві панове, ви вздаси писати про те, чого не цілком гаразд розбираєте! Наперед, Церква полишена без догм, не є жадною Церквою, а вільним товариством, приміром, казиноним. Хто хоче говорити про Церкву і до Церкви, той мусить брати її такою, якою вона є, з її інтегративними прикметами — себто з догмами. А по догмам католицької Церкви, вона не є людською, від людей залежною організацією, тільки Божою. Від людей, очевидно, вона не відірвана, лише, що люде в ній предмет, матеріал організації, а не підмет, не творець. А що той матеріал з ходом часу й обставин підпадає змінам, то й організаційні форми католицької Церкви не переходять над ними до порядку, коли ті зміни дійсні, глибокі і тривкі.

Та не знаємо, чи католики випадє навіть дискутувати на сю тему з людьми, що вибралися якраз католицької Церкви давати науки, як їй не бути „заскоруюдо, відірваною від життя, мертвою, нездатною до суперництва“ і т. и. А можеб сі панове зводили повчити нас, котра то організація, на їх думку, перебула продовж двох тисячеліть більше людських перемін, котра красше зміла пізнати „духа часу“, котра обняла більше континентів, більше рас, більше язиків і культур — як католицька Церква, і притім, подішасмо незмінною по суті, зміла і зміє заспокоїти духові потреби всіх часів, всіх народів і всіх станів? Історія людства має тільки один зразок ідеальної (нехай і по вашому, панове :) людської організації — вічно живої, вічно на часі і вічно на переді у веденню того люд-

ства. Сю прикмету невмирущої життєздатности признає католицькій Церкві весь світ, признають і не католики, признають і вороги; одні тільки галицькі політики почувують у собі внутрішнє звання „оживити мертво“ католицьку Церкву своєрідним лком, made in Kolomya... Sapientia sat.

2,500,000 віничань в Європі
Кожного року родиться 7 мільонів дітей — Україна на першій місці.

Віденський статистичний уряд оповістив отсі дані:
Мимо сильного упадку числа віничань, востани на Европу припадає річно коло 2 і пів мільона віничань, причім віничань в большеї не рахується. З того видно, що кожного дня в Европі віничается коло 14.000 людей.

Найбільше (розмірно, то є в порівнянню до числа населення) віничань припадає на отсі краї в такім порядку: Болгарія, Люксембург, Бельгія, Угорщина, найменше в убогій Ірляндії й Норвегії. Відень, де на 4 в'їдних до подружжа муштин припадає 5 дівчат, стоїть по середині.

Подібно як число віничань упало й число уродин, але все таки кожного року родиться в Европі около 7.000.000 дітей. Україна, Португалія й Литва виказують найбільший зріст числа уродин, всі інші краї — слабій зріст або упадок.

На одяги осінні і зимові, на плащі, рагляни і верхи футер поручаємо наймодніші матерії

ВОВНЯНИ
англійські і бельгійські першорядної якості, як камгарни, дубле, англійські шевітї і т. д.

всіаки підшивки й додатки поручає деталічно

по фабричних цінах

відомий з дешевости христ. магазин

ГУРТІВНЯ ТЕКСТИЛЬНА

45 ЛЬВІВ **45**
РИНОК

329 Догідні умови сплати. 2—20

Поворот відлучених Церков

(Від власного кореспондента з Риму).

Питання про так зване зєднення Церков це оден з найбільш актуальних під цю пору, але також оден з найтрудніших проблемів. Як розуміє це питання кат. Церква, свідчать видані ц. р. дві енцикліки св. Вітїя „Mortalium animos“ і „Rerum orientalium“. До якої єдности стремлять англікане протестанти й православні, свідчать конференції, які вони так часто складають в останніх літах: панхристїянська конференція в м. Ламбет (1920); „Christian Conference on life and work“, універсальна конференція практичного христїянства, яку скликав 1925 р. до Штокгольму і який проводив архієп. з Упсали, Седерблом, льозанська конференція 1927 р., яку улаштувала американська єпископальна Церква і и.

З усіх тих конференцій не вийшло ніщо, бо їх учасники не могли погодитися ні що до віри, ні що до єдности в управі. Зрештою воно й не могло інакше бути там, де нема одного спільного найвишого Авторитету.

Учасники згаданих конференцій не хотіли погодитися з тою основною правдою, „що правдива єдність між христїянами є та, яку установив і якої хоче Ісус Христос, Творець Церкви і яка полягає на єдности віри й управі“ (Лев XIII, енд. „Praeclara“, 1894). Хто не вірить в усі правди христ.-кат. релігії, того — коли можна — треба на вернути, а не лутитися з ним як з „таким самим“ христїянином.

А на вертати відлучених це не така легка справа: довгі віки розлуки виробили прямо пропасть. Національний характер відлучених Церков це також одна з важких перепон. Відлучені Церкви переважно зовсім залежні від держави. Їх на вернення залежить тим самим від волі світських, політичних властей.

А треба знати що число протестантів і православних взяє разом значно перевишає число католиків. Протестантів числять на 220 мільонів, православних 150 міль. Себто 378 міль. „христїян“ блукає поза Церквою. А Христос виразно сказав, „щоби всі були одно“. І тому кат. Церква мусить застановитися над тим, в який спосіб можнаб їх назад завести до Христової вівчарні.

З РЕЛ.-ЦЕРК. ЖИТТЯ

Церква числить в тому ділі в першій мірі на молитви вірних. Англійський кардинал Waughan приписував численні навертання своїх земляків лише молитві. Чим ревніше католики молилися, тим більше англіканів наверталося. Серед слов'янських народів широко поширився темер апостолат св. Кирила й Методія, якого члени моляться за на вернення відлучених братів.

Дальше заохочує Церква пізнавати блише історію, обряди й рел. вірування відлучених Церков. Це може в значній мірі причинитися до їх на вернення. Пізнати себе взаїмно, усунути упередження, дати докази правдиво христїянської любови.

Більше як п'ять шестих нашого народа також не належить до кат. Церкви. Тому і нам повинно дуже за лежати на тім, щоб і ми бодай частіанно причинилися до великого, справді божественного діла взаїмного пізнання й наближення.

ПОЛОТНА Іван Рідль
Львів
267 29—50 г вул. Академічна 2.

Зміна конституції в Польщі

Що про це сказав прем'єр Бартеля а що марш. Пилсудський?

„Kurjer Wileński“ приніс інтерв'ю з прем'єром Польщі такого змісту:

Класичним системою парламентаризму уважають покликання уряду з парламентарної більшости. Але в тім криється суперечність, бо як може та більшість безсторонно контролювати уряд, що з неї вийшов. Я в засаді прихильник контролі парламенту. Явність діяльності уряду се тріпка прикмета новочасної держави. Але якраз з тих причин уряд повинен покликувати голова держави, бо тоді парламент може безсторонно контролювати уряд. В Польщі не було досі контролі над урядом, бо звичайно уряд не відержував навіть року. В соїм булі критици і дискусії, але се не контрола: во навж неможлива без звіту уряду з цілої його діяльності. Найбільше зло се масова культура лівнства занятого мнимою „драчею“. Уряд повинен відповідати перед парламентом, але так, щоб не було з того політичних і особистих надужит. Фактичним керманічем уряду повинен бути прем'єр або канцлер і він повинен відповідати за уряд перед парламентом. На його внесок повинні бути покликвані міністри, що повинні йому й підлягати до якоїсь міри.

Що до виборчої ординації, то вказано піднести ценз віку до літ 24 або 25. Се піднеслоб повагу виборів і при тім не чулосяб покривдені ті громаляне, що відбувають військову повинність. Нема в тім ніякої „демократичности“ таксамо як дальше обнижування віку не доведлоб до ніякої демократизації устрою.

Маршалок Пилсудський, як доносить польська преса, в часі свого відпочинку в Румунії, живо займався також проблемою зміни конституції. Коли ще виїздив до Румунії, одна з близьких йому осіб замітила, що тепер опрацьовують багато проектів зміни конституції. На те маршалок сказав: „Нехай пишуть, як верну, то деякі перечитаю.“

31. жовтня ц. р.

кінчиться ре-чинець виповідження забезпечення 1/3 части будинків з ПЗВО. Хто ще не забезпечений в „Дністрі“, нехай не тратить ні хвилини, а піде до агента „Дністра“, зажадає картки виповідження, виповіть її і више поруче до приналежного Вов'євського Інспекторату П.З.В.О. Виповіджену 1/3 часть будинків, нехай забезпечить негайно в Товаристві взаїмних забезпечень „Дністер“ 338 у Львові, вул. Руська ч. 20. 2-4

Цікава кореспонденція з Москви

Чому розсварилися Шайнман з Микокою?

„Соціалістичний Вєстник“ приносить кореспонденцію з Москви такого змісту:

Між директором державного банку (Госбанк) советів, Шайнманом і народним комісаром торгівлі Микокою прийшло до острого непорозуміння. Вони розсварилися так, що місце Шайнмана заняв новий блудний син — Пятаков, Діло в тім, що Шайнман поставив засадничє домагання, добитися котування червінця на буржуазних біржах за кордоном й усунути згодом рижню курсу на червінець внутрі й на зовні, а Микокою доказував, що такий крок зірве всю політику заграничної торгівлі советів і змішає всі відношення цін на товари внутрі краї.

Шайнман предклав докази і цифри, що буде інакше, а коли се не помагало, заявив, що сумнівається, чи Микокою провадить взагалі якунебудь позитивну політику. Вкінці розругалися й заявили, що разом працювати не можуть.

Політичне Бюро, властивий диктатор СССР, не розібрало того засадничого спору й усунуло Шайнмана.

Економічна ситуація така, що треба рішитися на якийсь радикальний перелом, пр. на прийняття англійського або французького плану про сплату довгів. Але ні Сталін, ні Риков на те не рішаються. А тут кредитів доконче треба.

Огляд часописів

„НОВИЙ ЧАС“ у ч. 123. обговорює справу зміни конституції в Польщі в статті п. з. „Зміна форми чи змісту“ й доходить до висновку, що „для обслуги українського населення мають бути покликані урядовці України.“

Цікаво, як Хв. Ред. „Н. Часу“ представляє собі осягнення „покликкування урядовців України“ при — непризнаванню польської держави...

ПОЛЯК-КАТОЛІК (ч. 268) пише: Один з вечірних часописів доносить: Є документи, котрі понад усякий сумнів стверджують дуже близьку сполуку маріявтів з масонерією... Вінченцо Соро в книжці п. н. „Chiesa e papacletto“ обчислений на пропаганду „вселенської гностичної церкви“ організації, виразно масонської... подає спис провідників ріжних протикатолицьких сект, котрі є в постійній звязі з цєю масонською ставницею. В тім списі між чужими назвками видіє кож одно польське, а саме: Ян Марія Міхал Ковальські, архієпископ примас вільної церкви польської, нарієвського ритуалу. Головний помічник Ковальського се також масон, з чим впрочім зовсім не крився колись.

Маленький фейлетон.

„ЧИТАЧ“

Одного дня вбїг у кімнату католицької редакції якийсь чоловігя увесь почервонілий.

— Панове, це скандал, як ви, христїяни, можете таке писати?! Ви гірші як лотерані!.. Це нечуване, щось таке ставити ще й на першу сторінку! Я більше не примітиму вашого часопису! Не маю більше з вами ніщо спільного!..

— Та що є? Чоловіче Божий! Що ми таке страшне написали?

— Та якже не страшно, прошу вас! Ви христїяне, а пишете такі страшні речі, пишете: Полів треба вшити!

— Алеж, чоловіче Божий, ви напевно не все прочитали! — сказали ми й дали, щоб прочитав наші вісти про терористів, що кричали: Полів треба вшити!

Чоловгя виногодив лице та успокоївся: — Панове, простіть, я прочитав тільки наголовок. Удруге так не зроблю...

І так успокоївся.
(З загребської „Narodni-Of Politky-i“).

Повістевий фейлетон „Нової Зорі“ з дня 11. X. 1928

ОСИП НАЗАРУК.

РОКСОЛЯНА

Українська історична повість з 16. століття.

— „Що?!“ запитав султан, здивований такою смілістю. А Ібрагім відповів:

— „На моїм весілля був такий гість, як Падишах Мекки і Медини, законодавець наших днів, хай живе вічно!.. А батько принца Селіма на святі обрізання свого сина не мав такого гостя“...

Султан усміхнувся і пішов до жінки, переповісти їй слова Ібрагіма.

— „Той Ібрагім занадто розумний“, відповіла уражена Хассеке Хуррем, коли Сулейман переповів їй сміочись його слова. І усміхнулася так, якби знала про нього щось, чого не хоче сказати.

II. ...„А ЧЕРВОНА КРОВЦЯ НА РУЧЕНЬКАХ ТВОИХ“...

„Немов ту палку Бог
Кинув нас на світ,
Він знає нашу ціль,
Він знає і Тебе“.

Омар Кітайм.

I.

Султанка Хассеке Хуррем, „Радісна Мати Принца“, скоро прийшла до повного здоров'я і розцвітала як роза в султанським огороді.

Біле як ясин личенько її набирало краски сходячого сонця. А в очах мимо молодости своєї мала таємничий спокій, який має осінь, що вже принесла плоди. Найстарші мешканці сераю згідно говорили, що не було в нім досі кращої і мильшої жінки. А Падишах приходив до неї кожної днини по нарадах Дивану. Постійно засідав до стола тільки з нею й відпочивав при ній душею. В сераю говорили, що сія жінці не відмовляє Падишах нічого й дивиться кризь пальці навіть на чужі звичаї, які вона заводить в гаремі.

А Хассеке Хуррем ходила без заслони по цілім сераю й відважилась навіть допускати до себе чужих майстрів, що довго сиділи в її кімнатах і малювали її портрети. Такого ще не було ніколи в султанським сераю. Правовірні мослеми дивилися косо на чужих мужчин, що входили в кімнати гарему. Але ніхто не відважився висказати свого невдоволення, бо дуже небезпечно було подразнити Великого Султана й викликати гнів його. Навіть улеми і проповідники корану мирилися з чужими звичаями Хассеке Хуррем, бо ніколи не бракло їй на молитві у святую пятницю, в великій мошї Царгорода. Згодом і вони привикли до того й навіть самі приходили просити послухань у Хассеке Хуррем. І часто глітно було в кімнатах Ель Хуррем.

Приходили до неї учені й поети, малярі й будівничі, духовні і полководці. Кожного приймала радо й кожний виходив від неї здивований її умом і зацікавленням. Навіть зловний письменник Ігзали, котрого боялися найвищі достойники ізза його сатир, а котрий не щадив нікого, був одушевлений „Найкращою квіткою сераю“. Правда, вороги його говорили, що се тому, бо на її просьбу одержав з султанської скарбниці тисячу аспрів місячної платні, якої був ніколи не побачив ізза остроти язика свого.

(Дальше буде.)

„ОЛЬКА“

245 26-30

ДОПИСИ

СОКАЛЬ. (Величне свято культури). 16. вересня ц. р. сокальський повіт пережив дуже гарну хвилину. Філія Просвіти в Сокалі урядила з приводу свого 30-літнього існування і праці величаве торжество. На свято запрошено всі належні Читальні Просвіти, сусідні повітові філії, послів, сенаторів, громадян з Волиня і всякі місцеві товариства. Приготовляюча праця Виділу філії йшла через два місяці й увінчалася прекрасним успіхом. Соколи, Луги, Луговички, кіннота, товариства і тисячі народа (до 12 тисяч) заповнили оболоння над Бугом напроти Церкви св. о. Николая і від масової участі в ювілею не здержав ранній дощ, котрий здавалось спричинить невдачу торжества. Ювілейне торжество почалося о 11. год. перед пол. молебнем до Пречистої Диви Марії, котрий відправили під проводом Впр. о. дек. Карпика священника сокальського повіту. Проповідь виголосив Впр. о. сов. Сапрун. В ній закликав всі верстви нашої суспільності до єдності і витревалості праці над освідненням народа. Закінчив науку словами: „В Просвіті наша будучність“. По молебні відбулася Академія, на котру зложилися: кантата „Україно Мати“, відспівана повіт. сокальським хором, привіт п. д-ра Б. Чайківського, голови філії, привіт делегата Голов. Тов. „Просвіти“ п. інж. Творидла, що вручив пропам'ятну книгу, промова о. сен. Татомира, п. сен. Кисілевської, п. пос. Кохана, п. Гладкого з Волині та інших представників товариств і сусідних філії. Крім цього відчитано привіти і желання від многих визначних просвітнянських робітників. Академію закінчено гимном „Боже великий, єдиний“. Відіграла його музика з села Підберізець, львівського повіту. З оболоння уформувався похід, а в ньому кінні в козацьких одностроях з синьо-жовтими хоруговками на списках, Соколи, Луги, Луговички, Читальні, Кооперативи, жіночі товариства і інші будили своєю карністю, бадьорістю і підйомом духа незвичайний подив. Цей похід, що тривав годину, лишилося на довші часи в пам'яті сокальських громадян милим спомином, бо в ньому дав себе пізнати сокальський повіт, дав пізнати свою силу й охоту до організації, свідомість, а притім багатство і красу. Це була перша частина торжества, а на другу зложилися фестин і вистава „Невольника“, котру відіграв під голим небом просвітнянський театр. Здвиг народа на виставі, — величезний. Ріжнотності красок української ноші додавало ще більшої краси заходяче сонце, і трудно за такого маляра, котрий умівби схопити ту красу тисячних українських одностроїв в лучах заходячого сонця, або поета, що зумівби схопити в вірші розрадовані почування і той підйом духа українських сердець. Вечером в гарно прибраній салі Народної Торговлі відбувся комерс, де гості крім мило перебутих хвиль ювілейного дня мали спомогу весело поговорити, послухати музики просвітнянського театру та насолодитися ніжною грою і співом бандуриста п. Місевича. Цей просвітнянський Ювілей дав доказ, що філія Просвіти в Сокалі і її керманічі не даром працювали для народу, бо їх праця, як можна було пізнати, видала бажаний ними овоч за Божою помочою. Орг.

Час відновити передплату!

ОДИНОКИЙ СПЕЦІАЛЬНИЙ МАГАЗИН трикотажів.
Продає найтревальші СВЕТЕРИ, ТРИКОТИ, ПАНЬЧОХИ,
РУКАВИЧКИ, СКАРПЕТКИ по цінах гуртових.

Львів, — Ринок 35.
(біля „Нар. Торговлі“).

НОВИНКИ

Жиди, котрі приймають науку Христа. На совітському пограничі в містечку Куцевичі, відбулися організаційні збори нової жидівської секти, котра приймає за свою науку Старий і Новий Завіт. Збори почали вони молитвою „Отче наш“ по єврейськи і постановили заложити в Польщі свій семінар.

Найбільший німецький корабель „Європа“, збудований у Бремі, має 46.000 тон поємности, а його вага без навантаження виносить 5 мільйонів кг. Англійська преса висказує побоювання, що в часі війни той торговельний величень може бути легко переіменований на воєнний колюс.

Велика дефравдація. Дорфман, шеф больш. фінансів на Далекім Сході, дефравдував 2 мільйони рублів (мільйон доларів) і втік з Хабаровська в Китай, а відтам виїхав до Америки.

Монголи вмирають. Медичний відділ (факультет) університету в Токіо подає у звіті, що наслідком хвороби на венеричнім тлі монгольська раса поважно загрожена. На 1000 Монголів припадають річно одні уродини, а треба зважити, що ще й з тих новонароджених багато вмирає.

ПОДЯКА.

Впов. Панові Спеціалістові Й. Рапапортові, Дир. Лінично-Ортопедичного Закладу у Львові, вул. Красіцьких ч. 8, складаємо публично гарячу подяку за виличення нашої донечки Марусі безкровною дорогою і без операції, з болісного **творячогося горба і скривлення хребетного стовпа.** Дитина наша з тої причини не могла ходити. Удавалисьмося до шпиталів і ріжних лікарів операторів і професорів, дитину мучено в гіпсі по кілька місяців непотрібно. Тепер дитина наша є цілком здорова і з каліцтва виратована.

ШКЛЯРОВІ власт. дібр
в Товмачі.

1 1

Наречена в однім турингським селі на питання священника, чи має вільну і неприушену волю і т. д., відповіла: „Ні.“ Вінчання перервано і священник запитав її, чому вона прийшла аж перед вівтар, коли не хотіла виходити заміж і чому вона передтим не висказала своєї волі. Наречена відповіла: „Бо Ви, Отче, були першою особою, котра питала мене про мою волю.“

— **Відпалив.** Одн визначний французський письменник вернув з довгої подорожі на Острови Фіджі й зустрівся з одним з Ротшільдів, котрий визначався великою цікавістю. Ротшільд зачав його так випитувати, що се просто виглядало на іспит. Роздратований тим письменник по ріжних відповідях додав злобно: „Всякі дива бачив я, тільки не бачив я там свиней і жидів“. Ротшільд зміркував удар і відпалив: „Знаєте що? То поїдьмо тудя разом обидва, а викличемо там сензацію“.

ОГОЛОШЕННЯ

БЮРО ПРАВНОЇ ПОРАДИ
„СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРА“

уділює членам „Сільського Господаря“ всіх порад в справах правних (адміністративних, судових, податкових і т. д.) письменно та усно і заступає їх інтереси перед властями у Львові.

Звертатися 334 1—1
впрост до „Сільського Господаря“ у Львові, вул. Зіморевича 20, або через його повітові філії в краю.

НАЧАЛЬНА УПРАВА СС. Пресвятої Родини в Гошові подає до відома, що особи, котрі провадять сирітський захист у Сколім, не належать до зв'язи Згромадження СС. Пресвятої Родини, с особами світськими і не мають права носити законного одягу. — **Начальна Управа Згромадження СС. П. Родини** в Гошові. 330 2 3

Фабрика ПИЛЬНИКІВ Г. МОНЧИНСЬКИЙ

Львів, вул. Волинська 25, тел. 20 18, станія зад.: Львів-Підзамче. Приймає ПИЛЬНИКИ до насікання і замовлення на нові. 282 20-25

ДО ВСЕЧ. ОО. ПАРОХІВ, які уладжують у своїх парохіян місії, звертаються з проською до двох інвалідів У. Г. А., котрі займаються продажою девоціоналів о повідомлення їх про речиньє місії хоч оден тиждень наперед, та в цей спосіб помочи своїм людям заробити на прожиток. — Ласкаві повідомлення слати: Л. Яків, Запитів, п. Підліски малі. 266 2-2

ПОРУЧАЄМО НОВО ВІДЧИНЕНУ
ФОТОГРАФІЧНУ РОБІТНЮ
„ДОРА“ ЛЬВІВ,
Словацького 2.

ПАРОХІЯЛЬНІ БІБЛІОТЕКИ НА СПЛАТИ.
I-ша бібл. — 58 книжок за 60 зол. платних у 3-місяч. ратах; II-га бібл. 110 книжок за 160 зол. пл. у 4 ратах, при чім перша рата 60 зол., прочі р. по 30 зол. Перша бібл. надається для сільських, друга для міських парох. бібліотек. Усі книжки відповідно дбрані й певні щодо змісту. В перелеті I. бібл. 100 зол., II бібл. 220 зол. — Замісьць готівки приймаємо також векслі 3—4 місячні; дочислюємо тоді ще есконт. Замовляти: „Добра Книжка“ — Львів — Lwów, skr. p. 11. 294 15—50

КУШНІРСЬКА РОБІТНЯ
Якова НАХТВЕХТЕРА
Львів, вул. КОПЕРНИКА ч. 16
332 ПРИЙМАЄ ВСЯКІ РОБОТИ, 2-3
ВХОДЯЧІ В ОБСЯГ КУШНІРСТВА.

Препарат до чищення 316 9—20
брудних стін і туалетів
1 кг. вистарчає
НА 2 КІМНАТИ.
Склад тільки у
О. Т. ВІНКЛЕРА СИН
:: Ринок 28 :: ЛЬВІВ :: Телефон : 19-96.

МОТОРИ
бензиново-нафтові
для сільських господарств
:: та дрібного промислу ::
продає по конкуренційних цінах
і на дуже догідних умовах
Фірма **РЕЗЕТКА**
Львів, ул. Словацького 2.
286 19—20

Найтревальші **ПАНЬЧОХИ, СКАРПЕТКИ**
ПФАУ, Львів, **РИНОК 19.**
246 б найдешевше, бо вхід через сіню. 34-50